

ԿՐՈՆԱԿԱՆ

Ա. ՄԱՐԻԱՄ ԱՍՏՈՒԱԺԱԾԻՆ

«Իրախոս աստուածային եւ արեւելք իմաստի այսօր Մարիամ հրաշագեղ, ծմեռ ի յԱնայի մայրութիւն և հրաւիրեալ Քրիստոս Ռոդի Աստուածոյ» (Չարական) :

Հայաստանեայց Առաքելական Ս. Եկեղեցին Դ. Տաղաւարը յատկացուցած է Տիրամայր Ս. Կոյսն Մարիամի. այդ տօնը կը գուգադիպի Օգոստոսի Հէսերուն :

Աստուածած՝ այ Վերափոխման Կիրակիին Հանդիսաւոր Ս. Պատարագ կը մատուցուի եւ Հաւատացեալներուն կը տրուի աւուր պատշաճի քարոզ, ընդհանրապէս չեշոր կը դրուի մայրութեան դաշտագրին վրայ : Այսուաժենային, կ'արծէ ակնարկ մը նետել եւ ՚երկայացնել Ս. Մարիամ Աստուածածնի կեանքը՝ Համաձայն Աստուածաշուշին :

Պատմակար առւեալներ աղօտ են Ս. Մարիամ Կոյսի ծննդեան պարագան երուն եւ կեանքին նկատմամբ : Կը կարծուի թէ ան ծնած է Նազարէթի մէջ : Անոր ծնողքը եղած է Դաւիթի շառաւիդէն Յովակիմ եւ Աննա (Ղուկ. Ա. 32, 69) :

Ս. Մարիամի ընտանեկան պարտգաներու մասին Յովհաննէս Աւետարանիչէն կը տեղեկանանք, որ ան ունեցած է ըոյր մը : «Եւ կային առ խաչին Յիսուսի մայրն նորա, եւ քոյր մօր նորա, Մարիամ կը զէովա եւ Մարիամ Մադղաղենացի» (ԺԹ. 25) :

Կարդ մը Հեղինակներ Մարիամ Կղէովան կարծած են Աստուածածնի քոյրը : Աւելի Հաւանական է որ Զերեղեայի կինը՝ Սոլոմէն եղած ըլլայ ան, մայրը Յակորու եւ Յովհաննէս Առաքեալներուն :

Սոլոմէի կը Հանդիպինք Քրիստոսի խաչելութեան : «Յորս էր Մարիամ Մագդղենացի եւ Մարիամ Յակովայ եւ Յովհայ մայր, եւ մայր որդուցն Զերեղեայ» (Մատթ. հի. 56) : «Եին եւ կանայք որ հա-

յէին ի հեռաստանէ, յորս էր Մարիամ Մագդղենացի եւ Մարիամ Յակովու փոքրկան եւ Յովհայ մայրն եւ Սոլովմէն» (Մարկ. Ժե. 40) :

Աստուածամայրը ազգականական կաոց ունի Յովհաննէս Մկրտիչի մօր՝ Եղիսարեթի հետ, յարտիկ չէ այդ կազին մօմիկութիւնը. «Եւ ահա Եղիսարեթ ազգական ու...» (Ղուկ. Ա. 36) :

Յիսուսի հրաշափառ ծննդեան եւ մամնէութեան դէպուրը յիշատակուած կը դրտնենք ժետ : Սատթէոսի եւ Ղուկասու Աւետարաններու մէջ : Յովհաննէս Ալոացեալ իր Աւետարանին մէջ չ'անդրազառնար Քրիստոսի մանկութեան՝ Հաւանաբար չէրի հերու համար վերոյիշեալ Հեղինակներուն խօսքերը, իսկ Մարկոս բոլորովին զանց ըրան է Յիսուսի մանկութեան պատմութիւնը կամ տեղեակ չէր Անոր կեանքի սկրինական շրջանի մանրամասնութիւններուն եւ թերեւեալ անկարեւոր նկատմած է զայն իրեւ Աւետարանի պատգամի մէկ բաժինը :

Աւետարաններու ընթերցումէն ի յայտ կու զայ այն պարագան եւ կը գոյացուի այն համոզումը՝ թէ Յիսուս Քրիստոսի ծննդեան խորհուրդը քիչերու ծանօթ էր իր կենդանութեան :

Արդարեւ ժողովուրդը ունինդրելէ հույ Վարդապետը եւ ականատես ըլլալով Անոր Հրաշալիք գործերուն; Պարմացած հարց կու ասար. «Ո՞չ սա է Հիւանն որդիք. ո՞չ մայր ասոր կոչի Մարիամ» (Մատթ. ԺԳ. 55), «Ո՞չ սա է որդին Յովհանիայ» (Ղուկ. Դ. 22), «Ո՞չ սա է Յիսուս որդին Յովհանիու, որոյ մեք դիմեմք զհայրն եւ զմայր» (Յովհ. Զ. 42) : Նոյնիսկ Պօղոս, Պետրոս եւ

Յովհաննէս Առաքելաններ, լուռ են Քրիստոսի մարդեղութեան վարդապետութեան՝ կատամար եւ զայն չեն յայտարարած որպէս հմար քրիստոնէական կրօնին:

Ա. Մարիամ Կոյսի Հրաշափառ յդառցումի պարագան մերժած են ընդունիլ սկզբանական շրջանի հերետիկոսներ: Առողջմէ ոմանք իւրացնելով Սերբիթիւսի տեսութիւնը, Եխուսի ծնունդը բնական յդացում մը նկատած են որ սակայն մկրտութեան միջոցին: Ս. Հոգիչն ստացած է գերմարդկային ոյժեր: Այլ մտածող էր հետեւով Մարկիոնի, գաւանած են որ Յեսուս չէր սերած երկրային ծնողքէ, ան երկինքն իշած էր աշխարհ, Թիսկերիսի թագաւորութեան ժե: տարին եւ երեւած ժողովուրդին Կափառ առաջի Մինակոլին մէջ: Խոսոց դէմ ինքնատիռ ջատագոված է Քրիստոսի գերբունութենական ծնունդը:

Ա. Մարիամ Աստուածածնի կեանքը կարելի է բաժնել երկու շրջանի. Եխուսի մկրտութեւնուն էր առաջ և վերջ:

Եխուսի մկրտութեննէն առաջ պատահած դէպերը նկարագրուած կը գտնէնք Մասթիոսի եւ Ղուկասի Աւետարաններում առաջն գյուղներուն մէջ:

Ա. անց համաձայն, Յովսէփի եւ Մարիամի նշանախօսութենին ժամանակ մը մերջ, Աստուած Գարբիէլ հրեշտակը կը զրկէ նազարէթ, Մարիամի աւետելու հրաշապէս ծնանելիք զաւկին մասին: «Եւ յամբանն վեցերորդի առաքեցաւ Գարբիէլ հրեշտակ յԱստուածոյ ի քաղաք մի Գալիլեացոց, որում մանուն էր Յովսէփ, ի տանէ Դաւթի, եւ անուն կուսին Մարիամ: Եւ եկեալ առ նա ասէ, ուրախ լիր, բերկրեալր, Տէր ընդ քեզ: Եւ նա ընդ բանսն խոռվեցաւ, եւ խորհէր ընդ միտս թէ որպիսի ինչ իցէ ողջոյն այս: Եւ ասէ ցնա հրեշտակն, մի երկնչիր, Մարիամ, զի դաներ չնորհս յԱստուածոյ: Եւ աւա յդասիր եւ ծնցես որդի, եւ կոչեսցես զանուն նորա Եխուսու: Նա եղիցի մէծ, եւ Որդի թարձելոյ կոչեսցի, եւ տացէ նմա Տէր Աստուած զաթոռն Դաւթի Հօր նորա...» (Ղուկ. Ա. 26-32).

Մարիամ մեծապէս զարմացած հարց կու տայ Գարբիէլի: «Զիա՞րդ լինչեցի ինձ այդ» (Ղուկ. Ա. 34), որու աւետարեր Հը-

րեշտակը կը պատասխանէ: «Հողի Սուրբ եկեղեց ի քեզ, եւ զօրութիւն թարձելոյն հովանէլ լիցի ի վերայ քո: քանզի եւ որ ծրնանելոցն է ի քէն՝ սուրբ է, եւ Որդի Աստուածոյ կոչեսցի» (Ղուկ. Ա. 35):

Գարբիէլ հրեշտակ որպէսզի սթափեցնէ կոյսը իր յաւզումալից վիճակէն եւ վստահութիւն: Ներշնչէ անոր՝ կ'աւելցնէ որ իր աղքականը Եղիսարեթ հակառակ իր յառաջացած արթիքին, պիտի ծնանի զաւակ մրացած արթիքին:

Մարիամ հրեշտակին խօսքերէն թելադրուած ճամբայ կ'ելլէ այցելութիւն տալու Եղիսարեթին, որ ըստ աւանդութեան կը բնակէր Երուսալէմի արեւմուտքը գտնուող Այնքէրիմ կոչուած գիւղը,

Մարիամ երր կ'իշեւանի Եղիսարեթի տունը, վերջինը զինք կ'ընդունի՝ որպէս Աստուածոյ մայրը եւ ոչ էր աղքականը: «Եւ եղեւ իրուն լուաւ զողջոյն Մարիամու Եղիսարեթ, խաղաց մանուկի յորովանի նորա, եւ լցաւ Եղիսարեթ Հոգով Սրբով: Եւ ի մայն թարձը աղդադակեաց եւ ասէ, օրհնեալ ես դու ի կանայս, եւ օրհնեալ է պրատու որովանի քո: Եւ ուստի՞ է ինձ այս, զի եկեսցի մայր Տեառն իմոյ առ իս» (Ղուկ. Ա. 41-43):

Կարգ մը մեկնէչ էր, Մատթէոսի հետեւալ խօսքերէն մեկնելով, թէ հիորհեցաւ լրելեայն արձակել զնայ (Ա. 19), սիրած են ենթադրել որ Յովսէփի իմանալով Մարիամի յուութիւնը Ս. Հոգիչն, լքած և զրկած է զայն Եղիսարեթի քով: Սակայն երեք ամիս մանակ ետք Եղիսարեթի մօտ միջնեւ Յովհաննէս Մկրտիչի ծնունդը, վերագրածած է նազարէթ եւ ապա Յովսէփի հետ մեկնած ենթեհէմ, արձանագրուելու համար: «Ել եւ Յովսէփ ի Գալիլէի ի քաղաք նազարէթի ի Հրէաստան, ի քաղաք նորու ի տանէ կը յաղուէ Դաւթի, մտանել յաշխարհագիր Մարեմա հանդերձ գոր խօսեալն էր նմա, եւ էր յդի» (Ղուկ. Բ. 4-5):

Իրենց Բեթղեհէմ գտնուած միջոցին, Մարիամ ծնունդ կու տայ իր անդրանիկ զաւակին: Մասրին մէջ ան կը ստանայ յայցելութիւնը հովանէներուն, որոնք կը պատմն թէ ինչպէս Աստուածոյ հրեշտակները են իրենց եւ յարտնած Փրկչին ծնունդը: «Եւ Մարիամ զամենայն զրանու

դայտոսիկ պահէր եւ խելամուտ լինէր ի սրտի իւրօմ» (Ղուկ. Բ. 19) (4):

Հետագայ գէպիերը, այսինքն Յիսուսի թլատութիւնը, Տաճարին մէջ ընծայումը, մոդերուն այցը, հղիպոռոս փախուստը աւելի կը վերաբերին Քրիստոսի կետնքի պատութեան, քան Մարիամի:

Կիշպատոէ վերապարձին, Յովսէփի ընտանիքը խազաղ կեանք մը կը վարէ Նազարէթի մէջ. գրեթէ ոչինչ գիտենք այդ տարիներու անոնց կեանքին մասին բացի Ղուկասի դրածէն. «Եւ մանուկն աճէր եւ զորանայր լի իմաստութեամբ, եւ շնորհք Աստուծոյ էին ի վերայ նորա: Իւ երթային ծնողն նորա ամի ամի յերուաղէմ ի տօն զատկին» (Բ. 40-41):

Մարիամի մասին տեղեկութիւն չունեած Յիսուսի 12 տարիքէն մինչեւ մկրտութիւնո: Իրուսազէմի Տաճարին մէջ պատահած դէպէէն ետք (Ղուկ. Բ. 42-50) ընտանիքը կը վերադառաջ Նազարէթ: Համամարար սոն շըմանին տեղի ունեցած է Յովսէփի մահը: Ըստ արաքերէնով զրի առնուան Յովսէփին Պատմութեան, Յովսէփի (111 տարեկանին մենած էր, երբ Յիսուս 18 տարեկան երիտասարդ էր, երբ Յիսուս 18 տարեկան երիտասարդ էր: Գույք Մարիամի կետնքին երկրորդ շրջանին, կը տեսնենք որ ան չէ ընկերացած Յիսուսին: Անոր առաքելակած ճամբորութիւնը, նույն Մարիամ Մաղդաղենացիի եւ ուրիշներու (Մարկ. Փ. 40):

Առաջին անգամ Մարիամ Աստուածածնին կը Հանդիպի Քրիստոսի Խաչելութեան ժամանակ, երբ Յիսուս իր մայրը խնձնեց Յովսէանին հոգածութեան. «Եիսուս իրեւ ետես զմայիր, եւ զաշակերո՞ւ զոր սկրէչ, զի կայր մօս, ասէ ցմայն, կին զու, ահա որդի քո. Ապա ասէ ցարակերտն, ահա մայր քո» (Յովհ. Ժ. 26-27):

Ուշադրաւ է Յիսուսի արտայարութիւնը իր մօր Հանդէպ, երբ վերջին դիտել

(*) Էստ ֆրօֆ. Ռէմաէյի, Ղաւկաս Աւելարտմիշ Թիոսուրի ծմնդեան. մանկութեան եւ պատանեկութեան պատմաբիւր ալզակի գրի առած է Մարիամ Աստուածածնի թըթնէն:

կու տար Անոր թէ հարսնեւորներուց գինին սպատած է. «Եւ ի պակասել գիւ ոյն՝ տու, մայր ցթիսու, գինի ոչ ունին: Եւ առ շնա Յիսուս, զի՞ կայ իմ եւ քո, կի դու, (Յովհ. Ժ. 3-4):

Վերայիշեալ դէպէր, ինչպէս նաև Կուփանառումի մէջ պատահածը (Մարկ. 9 31) յատեր մզած է այն թեւր եղբակացութեան՝ թէ Քրիստոս իր քարոզութեան սկսել ետք, դաղրած է յարդել իր մայրը Ընդհակառակիր, Յիսուս իր արդ խօսքերով ցոյց կու տայ թէ աւլ ինք սիած րլարվ աստուածային զործին, պէտք էր ինըթիւք ձերբազատէր ուրիշներու խորհուրդներէն. Եթէ Նոյնիսկ անոնցմէ մին ըլլար իր մայրը: Աղջականական, կապերը զարդած էին կարեւորութիւն ունենալէ. էականը Աստուծոյ կամքը գործադրելին էր:

Ս. Կոյս Մարիամի յարգանքի կամ երանելութեան ժիտումը չկայ յիշեալ դէպէրուն մէջ: Անոնք ցոյց կու տան թէ ի՞ւ: բանի մէջ կը կայանայ երանութիւնու, զոր կարելի է աննաև՝ եթէ Տիրամօր նման կարեմք լսել եւ պահել Աստուծոյ խօսերը: Մարիամի վերջին անգամ կը հանդիպինք Քրիստոսի Խաչելութեան ժամանակ, երբ Յիսուս իր մայրը խնձնեց Յովսէանին հոգածութեան. «Եիսուս իրեւ ետես զմայրին, եւ զաշակերո՞ւ զոր սկրէչ, զի կայր մօս, ասէ ցմայն, կին զու, ահա որդի քո. Ապա ասէ ցարակերտն, ահա մայր քո» (Յովհ. Ժ. 26-27):

Քրիստոսի յարութենէն ետք Մարիամի մասին յիշատակութիւն մը կը գտնենք Գործք Առաքելոցի մէջ, ուր կ'ըսուի թէ միշտ առաքեալներու եւ հաւատացեալներու հետ կ'աղօթէր. «Սոքա ամեներեան էին Հանապազրդեալ միաբան յաղօթս հանգերէ կանամքը եւ Մարեմաւ մարբն Յիսուսի հւ պարբեր նորա» (Ա. 14):

Ս. Մարիամ Աստուածածնի շարունակեց ապրէլ Յովհաննէս Առաքեալի Հետ մինչեւ իր մահը եւ ապա երկինք վերասիրութեանցաւ ըստ առաջդրութեան: